

Дэканат Ліда Касцёл, першапачаткова асвечаны пад тытулам Пана Езуса, быў заснаваны тут у 1715 г. лоўчым Калушэўскім, дзедзічам Няцечы. Апошні будынак святыні, асвечаны пад тытулам Міхала Арханёла, пабудаваны з дрэва на цагляных пабеленых слупах на старых могілках у 1837 г. (капітальна перабудаваны, а на ўваходным камяні-прыступку перад дзвярыма ў сакрыстыю адзначаны 1821 год) у стылі класіцызму маршалкам Станіславам Ласковічам, лідскім павятовым старастам. Святыня дзейнічае і сёння. Да 1860-х гг. пры касцёле існавала парафіяльная школа, а таксама шпіталь, які фундавалі Францішка Буржымоўская, кс. Носевіч і кс. Сіпайла. Да гэтага ж часу існавала і капліца на могілках.

Касцёл пабудаваны ў цэнтры вёскі, арыентаваны алтаром на ўсход. Святыня прамавугольная ў плане з трохграннай алтарнай часткай, перакрытая двухсхільным металічным дахам з вальмамі над алтаром. Галоўны фасад вырашаны ў выглядзе чатырохкалоннага порціка (тут слупы круглыя ў сячэнні), кампазіцыя завершана невялікай двух'яруснай вежачкай над уваходам і сігнатуркай над прэсбітэрыем. † Унутраная прастора па-дзелена чатырма слупамі на тры навы, цэнтральная з якіх (а таксама і паніжаны прэсбітэры) перакрыта цыліндрычным падшыўным дашчатым скляпеннем, бакавыя навы – плоскай падшыўной столлю. Унутраныя перагародкі вылучаюць у алтарнай частцы дзве сіметрычныя сакрыстыі. Інтэр'ер упрыгожваюць тры алтары. Галоўны алтар уяўляе сабою велічны барокавы табэрнакль у атачэнні фігур святых Антонія і Юзафа, над ім змешчаны абраз Святой Сям'і. Бакавыя алтары трактаваны як дзвюхкалонныя мураваныя дарычныя порцікі, левы – Маці Божай Вастрабрамскай, правы – Найсвяцейшага Сэрца Пана Езуса. Над уваходам зроблены хоры на двух слупах.

Касцёльны ўчастак абнесены бутавай агароджай з уваходнай брамай у выглядзе чатырох цагляных атынкаваных слупкоў. Злева ад касцёла, у куце ўчастка, стаяла двух'ярусная драўляная званіца, якую ў першай трэці XX ст. змяніла цагляная і атынкаваная, трох'ярусная, накрытая чатырохсхільным дахам з глаўкай. Перад касцёлам у 1990 г. айцы рэдэмптарысты ўсталявалі высокі драўляны вулічны крыж.

~~беларуская мова ў Гродзенскай дыяцэзіі ў 1990-х гадах~~